03/01/2024

Άγιος Εφραίμ Νέας Μάκρης: Αναρίθμητα θαύματα και ευεργεσίες – 74 χρόνια από την θαυμαστή εύρεση του ιερού λειψάνου του

/ Ιερές Μονές

Η Μονή του Αγίου Εφραίμ στη Νέα Μάκρη είναι ένα από τα παλαιότερα μοναστήρια. Πολλοί μοναχοί και ιερείς έμειναν εκεί και προσευχήθηκαν στον Κύριο. Στα χρόνια της τουρκοκρατίας έγιναν μεγάλες και βάρβαρες σφαγές, όπου ξεκληρίστηκε το μοναστήρι.

Ο Άγιος Εφραίμ ο μεγαλομάρτυρας και θαυματουργός ο οποίος μαρτύρησε από τους Τούρκους για την πίστη και την αγάπη του στον Χριστό το 1426, αποτελεί έναν από τους πολλούς Αγίους που κατέταξε η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου επί των ημερών της Πατριαρχίας του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου.

Αναρίθμητα θαύματα και ευεργεσίες

Άγνωστος για πολλούς μέχρι το 1950, όπου μία μέρα σαν σήμερα, στις **3 Ιανουαρίου,** η χάρις του Θεού έμελλε να τον αποκαλύψει. Έκτοτε αναρίθμητα τα θαύματα και οι ευεργεσίες του προς όσους επιζητούν τη βοήθεια του. Χιλιάδες πιστοί από όλο τον κόσμο ταξιδεύουν κάθε χρόνο για να προσκυνήσουν το σκήνωμά του. Εκατοντάδες παιδιά έχουν λάβει προς τιμήν του Αγίου Εφραίμ το όνομά τους. Μεγάλη είναι η ευλάβεια του λαού μας για τον νεοφανή Άγιο της Εκκλησίας μας με ναούς και παρεκκλήσια να έχουν χτιστεί σε όλη την Ελλάδα.

Το 2011 το Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης με την υπ’ αριθμ. 217/2-3-2011 Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη κατέταξε τον Όσιο Εφραίμ στο επίσημο ορθόδοξο εορτολόγιο.

Ο Άγιος Εφραίμ γιορτάζεται δύο φορές το χρόνο, στις 3 Ιανουαρίου η εύρεση των τιμίων λειψάνων του, και στις 5 Μαΐου το μαρτυρικό του τέλος.

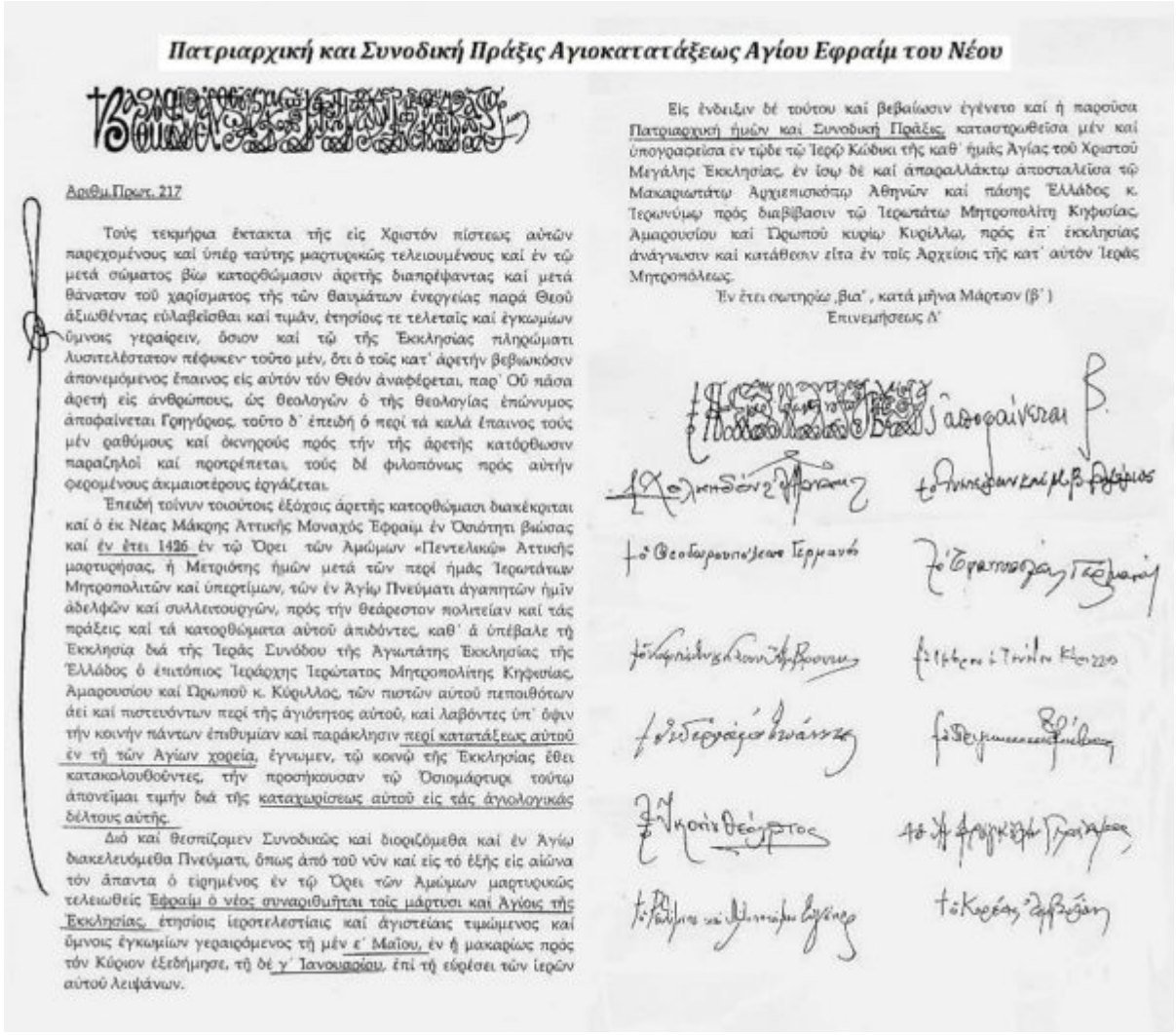

Πατριαρχική και Συνοδική Πράξις Αγιοκατατάξεως Αγίου Εφραίμ του Νέου

Αριθμ. Πρωτ. 217

Τοὺς τεκμήρια ἐκτακτα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως αὐτῶν παρεχομένους καὶ ὑπὲρ ταύτης μαρτυρικῶς τελειουμένους καὶ ἐν τῷ μετά σώματος βίῳ κατορθώμασιν ἀρετὴς διαπρέψαντας καὶ μετά θάνατον τοῦ χαρίσματος τῆς τῶν θαυμάτων ἐνεργείας παρά Θεοῦ ἀξιωθέντας εὐλαβεῖσθαι καὶ τιμάν, ἐτησίοις τε τελεταῖς καὶ ἐγκωμίων ὕμνοις γεραίρειν, ὅσιον καὶ τῷ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματι λυσιτελέστατον πέφυκεν· τοῦτο μέν, ὅτι ὁ τοῖς κατ' ἀρετὴν βεβιωκόσιν ἀπονεμόμενος ἔπαινος εἰς αὐτὸν τὸν Θεὸν ἀναφέρεται, παρ' Οὗ πᾶσα ἀρετὴ εἰς ἀνθρώπους, ὡς θεολογῶν ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος ἀποφαίνεται Γρηγόριος, τοῦτο δ' ἐπειδὴ ὁ περὶ τὰ καλὰ ἔπαινος τοὺς μέν ῥαθύμους καὶ ὀκνηροὺς πρὸς τὴν τῆς ἀρετῆς κατόρθωσιν παραζηλοῖ καὶ προτρέπεται, τοὺς δὲ φιλοπόνως πρὸς αὐτὴν φερομένους ἀκμαιοτέρους ἐργάζεται.

Ἐπειδὴ τοίνυν τοιοῦτος ἐξόχως ἀρετῆς κατορθώμασι διακέκριται καὶ ὁ ἐκ Νέας Μάκρης Ἀττικῆς Μοναχὸς Ἐφραὶμ ἐν Ὁσιότητι βιώσας καὶ ἐν ἔτει 1426 ἐν τῷ Ὄρει τῶν Ἀμώμων «Πεντελικῷ» Ἀττικῆς μαρτυρήσας, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετά τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, πρὸς τὴν θεάρεστον πολιτείαν καὶ τὰς πράξεις καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ ἀπιδόντες, καθ' ἃ ὑπέβαλε τῇ Ἐκκλησίᾳ διά τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ ἐπιτόπιος Ἱεράρχης Ἱερώτατος Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὡρωποῦ κ. Κύριλλος, τῶν πιστῶν αὐτοῦ πεποιθότων ἀεὶ καὶ πιστευόντων περὶ τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κοινὴν πάντων ἐπιθυμίαν καὶ παράκλησιν περὶ κατατάξεως αὐτοῦ ἐν τῇ τῶν Ἁγίων χορείᾳ, ἐγνωμεν, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τὴν προσήκουσαν τῷ Ὁσιομάρτυρι τούτῳ ἀπονεῖμαι τιμὴν διά τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ εἰς τὰς ἁγιολογικὰς δέλτους αὐτῆς.

Διό καὶ θεσπίζομεν Συνοδικῶς καὶ διοριζόμεθα καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπό τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὁ εἰρημένος ἐν τῷ Ὄρει τῶν Ἀμώμων μαρτυρικῶς τελειωθεὶς Ἐφραὶμ ὁ νέος συναριθμῆται τοῖς μάρτυσι καὶ Ἁγίοις τῆς Ἐκκλησίας, ἐτησίοις ἱεροτελεστίαις καὶ ἁγιστείαις τιμώμενος καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων γεραιρόμενος τῇ μέν ε' Μαΐου, ἐν ᾗ μακαρίως πρὸς τὸν Κύριον ἐξεδήμησε, τῇ δὲ γ' Ἰανουαρίου, ἐπὶ τῇ εὑρέσει τῶν ἱερῶν αὐτοῦ λειψάνων.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Πατριαρχικὴ ἡμῶν καὶ Συνοδικὴ Πρᾶξις, καταστρωθεῖσα μέν καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷδε τῷ Ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ ἀπαραλλάκτῳ ἀποσταλεῖσα τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμῳ πρὸς διαβίβασιν τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὡρωποῦ κυρίῳ Κυρίλλῳ, πρὸς ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν καὶ κατάθεσιν εἶτα ἐν τοῖς Ἀρχείοις τῆς κατ' αὐτὸν Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,βια' , κατά μῆνα Μάρτιον (β')
Ἐπινεμήσεως Δ'

Στο βίντεο της **Pemptousia TV** που ακολουθεί, η σειρά ντοκιμαντέρ “**Άγιος Εφραίμ και το μαρτύριό του”**, μας βοηθά να περιηγηθούμε στην Ιερά Μονή και να μάθουμε για τις μαρτυρικές στιγμές του Αγίου αλλά και στο πώς ανακαλύφθηκε το **ευωδιάζων σκήνωμά του.**

Πατήστε στην εικόνα για να μεταβείτε στο περιεχόμενο:

Η φανέρωση του Αγίου στην Ηγουμένη Μακαρία

Το 1945 η μοναχή τότε Μακαρία πήγε στα ερείπια της αρχαίας μονής του Ευαγγελισμού, άλλοτε ονομαζόμενης ως Σταυροπηγιακής, του Όρους Αμωμών, στις βορειοανατολικές υπώρειες του Πεντελικού. Απο θεία παρόρμηση, διαμόρφωσε ένα κελάκι εκεί και άρχιζε να καθαρίζει τα ερείπια του παλαιού Ναού για να τον ανακατασκευάσει. Εκεί πολλές φορές διαλογιζόταν ότι σε εκείνα τα χώματα είχαν ζήσει κατά την πάροδο των αιώνων μοναχοί και προσευχόταν να γνωρίσει ή να της φανερωθεί κάποιος από αυτούς. Μια φωνή, αρχικά σιγανή αλλά με τον καιρό δυνατότερη στην ψυχή της, της έλεγε: «Σκάψε και θα βρεις αυτό που επιθυμείς», μέχρι τη στιγμή που της είχε φανερωθεί ένα σημείο στο προαύλιο του μοναστηριού.

Έτσι στις 3 Ιανουαρίου 1950 ανέθεσε σε εργάτη το σκάψιμο του συγκεκριμένου σημείου που της υποδείκνυε η ίδια η ψυχή της. Αν και ο εργάτης ήταν αρνητικός και ήθελε να σκάψει οπουδήποτε αλλού παρά σε αυτό το σημείο, τελικά, μετά από τις εκκλήσεις και τις προσευχές, ο εργάτης πείστηκε και ξεκίνησε να σκάβει. Το σημείο είχε ένα μισογκρεμισμένο τζάκι, τοίχο και πράγματα που καταδείκνυαν ότι εκεί κάποτε υπήρχε κελί κάποιου μοναχού. Το πρώτο εύρημα, ένα κεφάλι. Μάλιστα, ο χώρος ανέδυε μια ευωδιά.

«Γονάτισα με ευλάβεια και ασπάστηκα το σκήνωμα του Αγίου και αισθάνθηκα βαθιά την έκταση του μαρτυρίου του. Η ψυχή μου γέμισε από αγαλλίαση, απέκτησα μεγάλο θησαυρό, και παίρνοντας το χώμα με προσοχή έβλεπα την αρμονία του σκηνώματός του, που, αν και τόσους αιώνες μέσα στη γη, δεν είχε αλλοιωθεί», έγραψε η ηγουμένη Μακαρία περιγράφοντας τα όσα συνταρακτικά τής συνέβησαν.

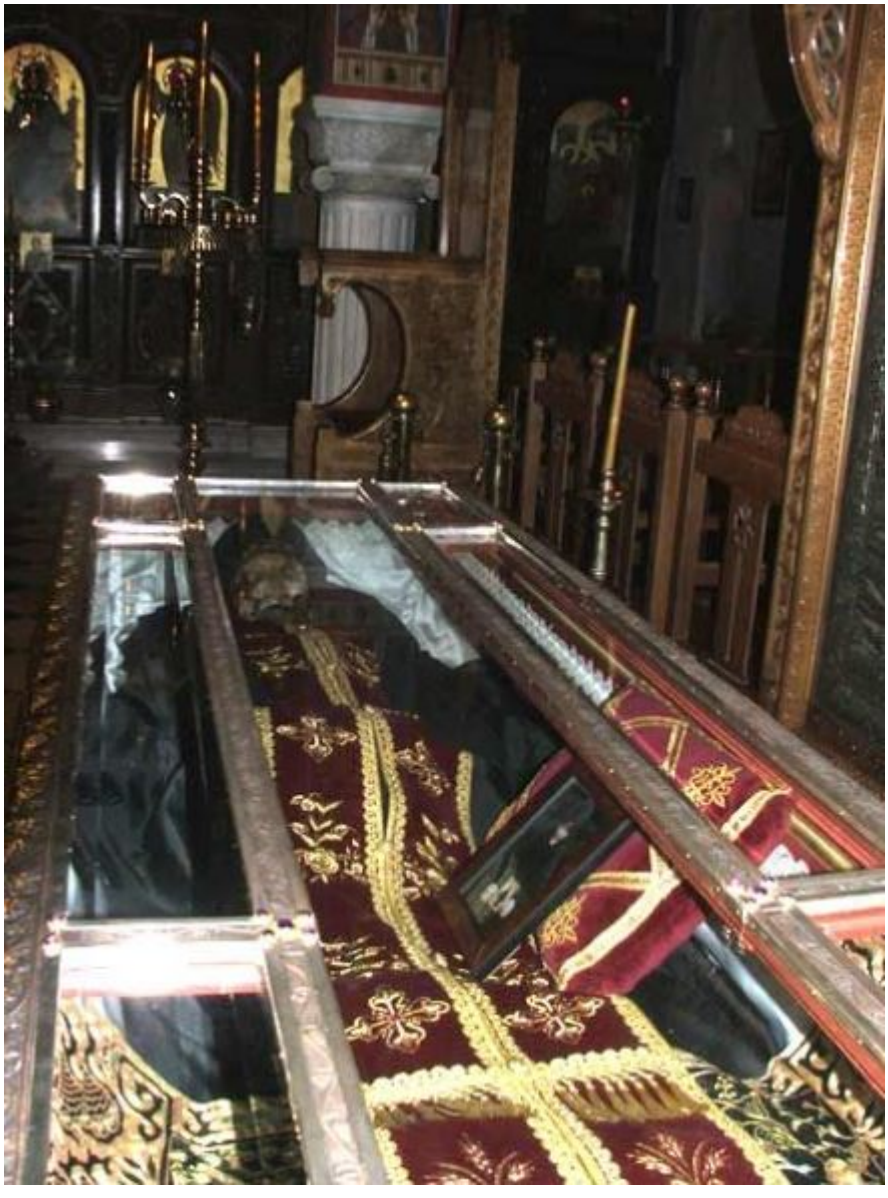

Με προσοχή , η **Ηγουμένη Μακαρία** έβγαλε όλο το σκήνωμα και το τοποθέτησε σε μία θυρίδα που ήταν πάνω από τον τάφο. Ήταν φανερό ότι επρόκειτο για κληρικό καθώς το ράσο του είχε παραμείνει άθικτο.

Το βράδυ, διαβάζοντας τον εσπερινό, η Ηγουμένη άκουσε βήματα. Ο ήχος ερχόταν από τον τάφο, αντηχώντας έως την πόρτα της εκκλησίας. Εκεί τον πρωτοαντίκρισε. Ήταν ψηλός με μάτια μικρά στρογγυλά, με μακριά μαύρα γένια που έφταναν στο λαιμό, ντυμένος με τη μοναχική αμφίεση. Στο ένα χέρι είχε μία φλόγα και με το άλλο ευλογούσε. Ζήτησε να τον βγάλουν από αυτήν τη θυρίδα που τον είχαν. Την επόμενη κιόλας μέρα η Ηγουμένη καθάρισε τα οστά και τα τοποθέτησε σε μια θυρίδα στο Ιερό του Ναού.

Το ίδιο βράδυ ο Άγιος φανερώθηκε στον ύπνο της, την ευχαρίστησε και της φανέρωσε και το όνομά του: Εφραίμ. Το λείψανο του Αγίου Εφραίμ φυλάσσεται εκεί από τότε και καθημερινά εκατοντάδες πιστών το επισκέπτονται ζητώντας από τον Άγιο την ευλογία και τη βοήθειά του. Ο Άγιος με τη χάρη του Θεού έχει κάνει χιλιάδες θαύματα. Στον περίβολο της Μονής, και προστατευμένη από κτίσμα που κτίστηκε γύρω της, υπάρχει η μουριά πάνω στην οποία ο Άγιος Εφραίμ άφησε την τελευταία του πνοή.

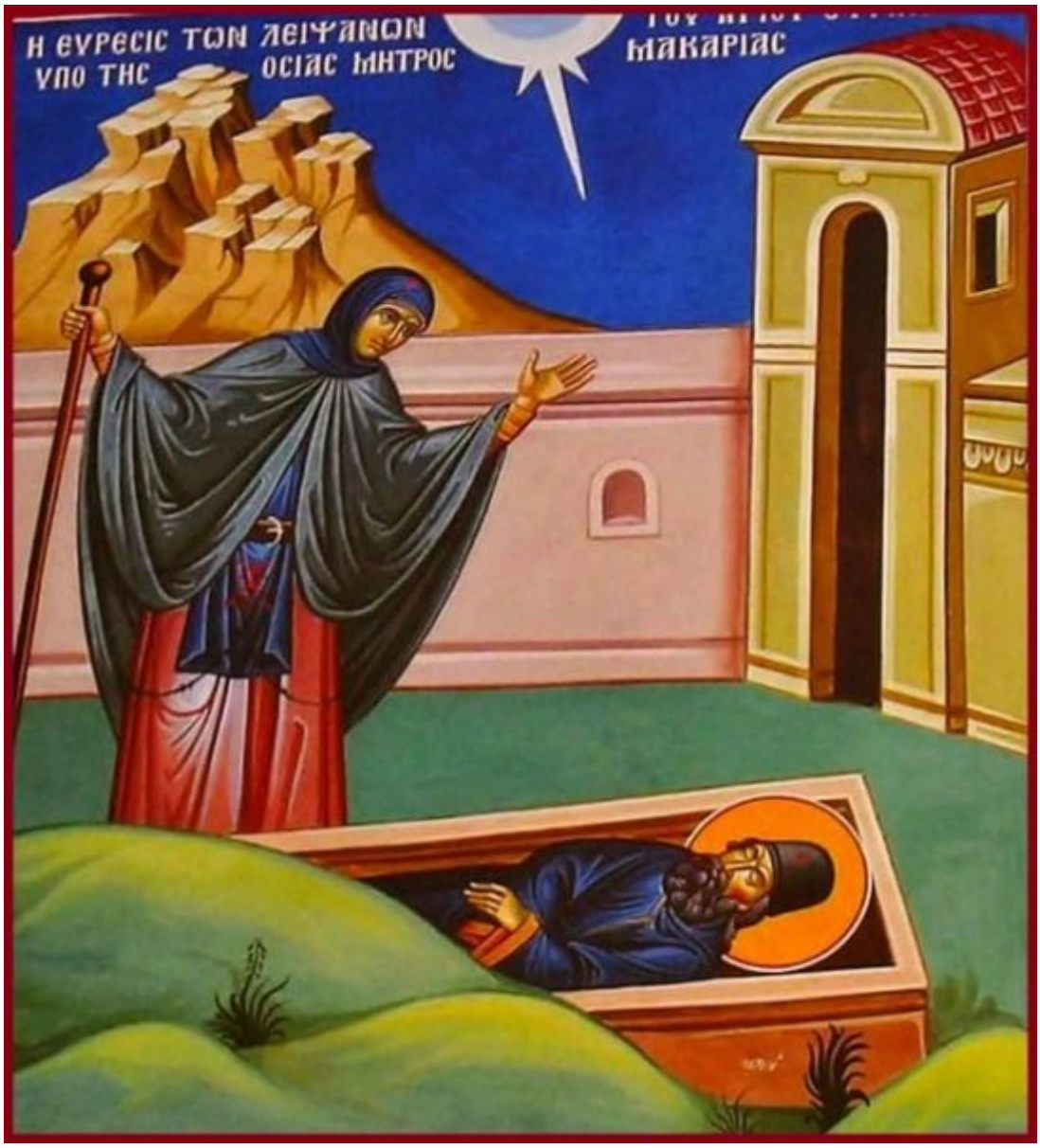
Η ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ
ΜΑΚΑΡΙΑΣ